

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

47. Cap. Ars benè moriendi cunctis artibus præferenda.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

fredissimique carceris squallores & cruciatus effugiendi, cœlum expugnandi, maximum tum gratiæ tum gloriæ faciendi incrementum, teque eâ viâ æternum locupletandi; sed ignoras, quando facultas illa sit retractanda; quando ventura sit nox, in qua nihil amplius poteris pro mereri.

Quamvis itaque non parva te spes alat, minimè futurum, ut tam citò è vitâ decedas, tamen acceleres necesse est, metu, ne ab ingruente morte etiam ante vesperam, quin imò proximo forsan momento, illa tibi potestas surripiatur.

Tempus præterit, labuntur anni; quare tempestivè tibi consule, vitæque tuæ dies utiliter impende.

Parere possunt æternam vitam pauci dies,
inquit S. Eucherius (a)

CAPVT XLVII.

Arts benè moriendi cunctis artibus præferenda.

SI spes tibi firma foret, propediem cœlo te potiturum, frequenter cum S. Paulo in hæc verba prorumperes: *Cupio dissolvi, & esse cum Christo, nec non cum Davide. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus*

(a) De ver. Sap

longatus

longatus est ! neque mortem tantopere formidares.

Mortem times , quia virtutum præsidio destitutus es. Nemo lubenter moritur , qui non multò ante tempore se ad mortem rectè obeundam comparaverit.

Postremus jam forsitan est dies , quo vives ; postrema fortè confessio , quam institues ; postrema fortè , quæ obibis , spiritualia futura sunt exercitia. Si hoc certò scires , quomodo illa perageres ? haud dubiè quàm posses perfectissimè.

Cardinalis Bellarminus , qui librum conscripsit de *Arte benè moriendi* , jam morti proximus unum etiamnum desiderabat annum , quo meliùs ad iter tam formidabile se compararet , multum licet temporis hoc in studio antea posuisset.

Vir quidam Sanctus , quadragintà annis in solitudine exactis , rogatus , quid tanto temporis spatio ibidem ageret , respondit : *Disco bene mori.* O scientiam prorsus necessariam , à qua pendet æterna felicitas !

Multi variarum artium & scientiarum tenentur desiderio , in easque perdiscendas ità incumbunt , ac si multis adhuc seculis essent victuri : artem verò , scientiamque benè moriendi maximè necessariam floccifaciunt , de æterna vita , que

non doctrinâ, sed virtute acquiritur, parùm, aut nihil omninò solliciti. *Provisione perversâ*, inquit S. Eucherius, *Impendunt brevi tempori curam maximam, & maximo tempori curam brevem.*

Noë centum & viginti annorum operam in arcæ fabrica collocavit, ut mortem temporalem evaderet: tibi tantum vitæ nequaquam superest; post tres annos, dies, horas forsân eris exanimum cadaver; & tantillum temporis christianæ vitæ ad virtutis fastigium educendæ impendere detrectabis, ut æternam mortem effugias?

Enim verò demenses, si longævæ vitæ spe te ipsum laces & seducas; si ex hoc momento ad bonam beatamque optendam mortem te non sedulo compares.

CAPVT XLVIII.

Discendum est benè mori, quia non nisi semel morimur.

SI juveni puellæ, quæ fistulam æneam nunquam vidit, diceretur: explodendum tibi est in hunc scopum: si tetigeris illam, Regina nomine ac dignitate donaberis; sin aberrare te contigerit, in ignem